

henstille til den højtærede Minister at komme med denne Anvisning med det samme, thi jeg kan ikke forstaa, at Sygekasserne og Sygekassemedlemmerne — og Staten med, som jo dog skal kunne spare noget paa dette, at vi faar billigere Medicin — skal vente derpaa, indtil dette Lovforslag bliver gennemført. Jeg tror, den højtærede Minister derved vilde fremkalde stor Glæde hos mange af sine Medmennesker — hvad jo er noget, man altid skal —, og jeg henstiller derfor til Ministeren at fremkomme omgaaende med denne Anvisning.

Den højtærede Minister siger, at den Nedskæring, han har foreslaaet her, er saare moderat. Ja, det sete afhænger jo af Øjnene, der ser. Jeg synes, at en Nedskæring paa 30 pCt. af Statstilskuddet er en stærk Nedskæring, et dybt Snit, som jeg sagde. Den højtærede Minister sagde, at jeg vilde ikke gaa med til nogen Besparelse. Det synes jeg nu ikke, den højtærede Minister kan sige med nogen som helst Ret, forudsat da, at han har hørt efter, hvad jeg sagde i min første Tale, hvor jeg tydeligt og klart udtrykte baade min og mit Partis Beredvillighed til at gaa med til Besparelser. Men der er en Forskel paa den højtærede Ministers Syn og mit Syn paa denne Sag. Ministeren fæster udelukkende sit Blik paa Besparelserne for Staten, saa faar det gaa med Sygekasserne, som det kan; de kan sagtens tage den Reduktion, siger Ministeren. Men den højtærede Minister fører ikke Skygge af Bevis derfor. Jeg for mit Vedkommende vil ogsaa gerne være med til at spare, men det maa være paa den Maade, at man ikke derved vælter Byrden over paa de Samfundsborgere, paa de Skatteydere, som er Sygekassemedlemmer. Jeg kan nemlig ikke indse, at just disse Mennesker er bedst i Stand til at bære Byrderne. Derfor siger jeg: Er det muligt at finde en Form for Nedskæring, for Besparelse, saaledes at man sparer samtidig for Sygekasserne og for Staten, saa er jeg rede til at arbejde med for en saadan Ordning. Men i Stedet for at gaa med til at prøve, om dette kan lade sig gøre, saa afviser den højtærede Minister en saadan Tanke med at sige, at jeg vil ikke gaa med til nogen Besparelse.

Den højtærede Minister har lovet Kompensation, siger han. Ja, men hvad er det for Kompensation? Ministeren sætter ind paa tre Punkter. For det første, hvor der er Tale om at nedsætte Tilskuddet pr. Medlem fra 3 Kr. til 2 Kr., siger han: det er dog kun 3³/₄ pCt. af Sygekassernes samlede Udgifter, og der er ikke nogen Kompensation for det. Med Hensyn til det andet Punkt, Medicinen, vil Ministeren yde Kompensation i Form af denne allerede omtalte Anvisning. Jeg tror nu nok, at Sygekasserne hellere vilde have Statstilskuddet, end de vil have denne Kompensation, for jeg tror ikke, den vil fylde ret meget i Sygekassernes Kasser. Med Hensyn til det tredje Punkt, Lægerne, er den Kompensation, Ministeren dér har at byde paa, den, at han paastaar, at Sygekasserne staar stærkt i Forhandlingerne med Lægerne. Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister kan paastaa noget saadant, og jeg tror, at hvis den højtærede Minister vilde tale med samtlige Sygekasseledere ude i Landet, vilde han faa det ganske modsatte Indtryk.

Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard vendte sig saa stærkt imod, at jeg nævnte et Maksimalbeløb af 3 Mill. Kr., eftersom han dog selv er gaaet ind for et Forslag, der lyder paa et Maksimalbeløb af 2,4 Mill. Kr. (*Chr. Søgaard*: Det kan forhøjes!). Ja, det kan forhøjes, ethvert Maksimalbeløb kan forhøjes, hvis der staar i den paagældende Lov, at Beløbet kan ændres enten paa Finansloven eller gennem Lovgivningen. Men hvad jeg tænkte mig, var, at ved Sygekassernes kommende Forhandling med Lægerne kunde det maaske virke som en Støtte for Kasserne ligeoverfor Lægerne, at de kunde sige: Ja, men vi kan jo ikke naa højere end til de 3 Mill. Kr. til Trods for, at vi faar de 25 pCt. Jeg skal imidlertid indrømme, at allerede nu at komme og tage Tilskuddet vilde være en Uret overfor Sygekasserne, idet disse staar i kontraktligt Forhold med alle deres Læger; det er ogsaa derfor, jeg har peget paa det hensigtsmæssige i at udstrække en saadan Reduktion over et Tidsrum af 2 Aar.

Den højtærede Minister vilde skabe et Modsetningsforhold mellem min Partifælle det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser forleden Dag og mine i Dag. Der er imidlertid intet Modsetningsforhold i saa Henseende,